

L 240**Forslag til lov om ændring af lov om Danmarks tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber m.v. (Danmarks tiltrædelse af traktaten om Den Europæiske Union).**

Af udenrigsministeren (Ellemann-Jensen).

Fremsat skr 10/3 92	FF	7361
Lovf som fremsat	Till.A	5663
1.beh 17/3 92	FF	7783
Betænkning 22/4 92	Till.B	1097
2.beh 30/4 92	FF	9491
Tillægsbet 8/5 92	Till.B	1505
3.beh 12/5 92	FF	9888
Lovf som vedt	Till.C	909

Ordførere: (1.beh) Ivar Nørgaard (Bjørn Westh) (S), Grove (KF), Charlotte Antonsen (V), Gade (Gert Petersen) (SF), Annette Just (FP), Duetoft (CD), Niels Helveg Petersen (RV) og Kofod-Svendsen (Glønborg) (KRF)

Andre medlemmer: Rosing (S) og Jacob Lindskov (S).

Efter 1.beh henvist til Markedsudvalget (MKU).

Efter 2.beh henvist til fornyet beh i Markedsudvalget (MKU).

Resumé:

Ifølge lovforslaget kunne traktaten om Den Europæiske Union med tilhørende protokoller og erklæringer (Maastrichtaftalen) ratificeres på Danmarks vegne.

Lovforslaget indebar ligeledes, at Folketinget giver samtykke hertil, jf. grundlovens §§ 19 og 20.

Baggrund:

Lovforslaget gjorde det muligt at indarbejde bestemmelserne i traktaten om Den Europæiske Union i Danmarks tiltrædelseslov (lov nr. 447 af 11. oktober 1972 om Danmarks tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber med senere ændringer).

Da lovforslaget indebar en overladelse af beføjelser fra danske myndigheder til De Europæiske Fællesskaber, skulle det behandles efter reglerne i grundlovens § 20. Ifølge denne paragraf kræves et flertal på 5/6 af Folketingets medlemmer til vedtagelse af et sådant lovforslag. Opnås et sådant flertal ikke, men opnås der almindeligt flertal, skal lovforslaget fore-

lægges folketingsvælgerne til godkendelse eller forkastelse efter reglerne i grundlovens § 42.

Da lovforslaget ved 3. behandling ikke opnåede de tilstrækkelige 150 stemmer, og da regeringen opretholdt lovforslaget, blev der afholdt folkeafstemning den 2. juni 1992. Ved denne afstemning stemte 49,3 pct. ja til lovforslaget, medens 50,7 pct. stemte nej. Da der således ikke var flertal i befolkningen for lovforslaget, blev dette ikke stadfæstet.

Traktaten om Den Europæiske Union bygger på en såkaldt »søjle«-konstruktion, hvorved en del af traktaten (søjle 1) ændrer og udbygger de eksisterende fællesskabstraktater, mens bestemmelserne vedrørende den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (søjle 2) og bestemmelserne vedrørende samarbejdet om retlige og indre anliggender (søjle 3) ikke indarbejdes i fællesskabstraktaterne, men supplerer disse. Heri ligger, at samarbejdet i søjle 2 og søjle 3 har en selvstændig karakter undergivet mellemstatslige beslutningsprocedurer.

Samarbejdet i de tre søjler knyttes sammen af en række fælles indledende bestemmelser og af en række fælles afsluttende bestemmelser. De indledende bestemmelser indeholder Den Europæiske Unions målsætninger og de fælles principper, som gælder for hele Den Europæiske Union. De afsluttende bestemmelser indeholder bestemmelser om Unionens videre udvikling og om nye medlemmer af Den Europæiske Union.

Subsidiaritetsprincippet (nærhedsprincippet) er nævnt i de indledende bestemmelser og gælder for alt samarbejde i Den Europæiske Union.

Traktaten om Den Europæiske Union indeholder i søjle 1 en ny del, hvorved der indføres et »unionsborgerskab«.

Ligeledes indeholder søjle 1 bestemmelserne om oprettelsen af en økonomisk og monetær union. Dette samarbejde har til formål at samordne medlemsstaternes økonomiske politikker og gennemføre en fælles penge- og valutakurspolitik. Oprettelsen af den økonomiske og monetære union er inddelt i 3 faser. Den tredje og sidste fase skal indledes senest den 1. januar 1999.

Den eksisterende Romtraktats bestemmelser vedrørende arbejdsmarkeds- og socialpolitik ændres ikke ved traktaten om Den Europæiske Union. Til gengæld er alle 12 medlemslande i en særlig protokol, der er en integreret del af traktaten om Den Europæiske Union, blevet